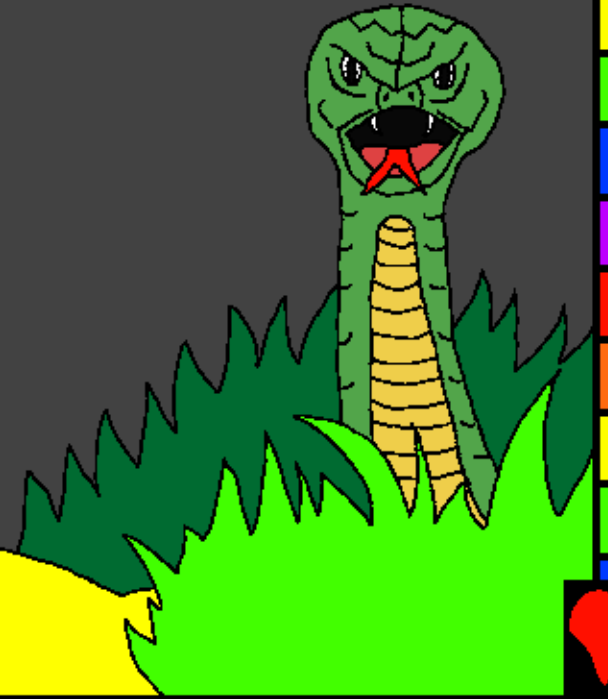

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Tristwch yn dod
i'r byd

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

addaswyd gan: M. Maillot; Tammy S.

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu'r stori hon,
ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

CREODD DUW BOPETH! Pan
greodd Duw'r dyn cyntaf, Adda,
roedd yn byw yng Ngardd Eden
gyda'i wraig, Efa. Roedden nhw'n
berffaith hapus yn
ufuddhau i Dduw a
mwynhau ei gwmni nes un
diwrnod...

Gofynnodd y
sarff i Efa,
"Ydy Duw wedi
dweud wrthoch
chi am beidio
bwyta ffrwyth
pob coeden?"

"Fe gawn ni
fwyta unrhyw
ffrwyth ond un,"
atebodd, "os
wnawn ni fwyta
neu gyffwrdd y
ffrwyth yna, fe
wnawn ni farw."

"Wnewch chi ddim
marw," meddai'r
sarff gan wenu'n
slei.

"Fe fyddwch
chi'n dod yn
debyg i Dduw,"
Roedd Efa
eisiau ffrwyth
y goeden honno.
Gwrandawodd
ar y sarff a
bwyta'r
ffrwyth.

Ar ôl i Efa anufuddhau i Dduw,
dyma hi'n arwain Adda i fwyta'r
ffrwyth hefyd. Fe ddylai Adda
fod wedi dweud "Na! Dydw i
ddim yn mynd i fod yn anufudd
i Air Duw."

Ar ôl i Adda ac Efa bechu, fe wnaethon nhw sylweddoli bod nhw'n noeth. Dyma nhw'n gwneud ffedogau allan o ddail ffigys a'u gwisgo, ac yna cuddio tu ôl i goeden, allan o olwg Duw.

Gyda'r nos daeth Duw i'r ardd.
Roedd yn gwybod beth oedd
Adda ac Efa wedi ei wneud.
Rhoddodd Adda y bai ar Efa, a
rhoddodd Efa y bai ar y sarff.
Dywedodd Duw, "Mae'r sarff
wedi ei feltithio. Bydd y
wraig yn dioddef poen
wrth eni plant."

"Adda, achos bod ti wedi
pechu, bydd drain a mieri yn
felltith ar y ddaear. Bydd yn
rhaid i ti weithio a chwysu er
mwyn cael bwyd bob dydd."

Fe wnaeth Duw i Adda ac
Efa adael yr ardd hyfryd.
Am eu bod nhw wedi pechu,
fe gawson nhw eu gwahanu
oddi wrth y Duw
oedd wedi
rhoi bywyd
iddyn nhw!

Creodd Duw gleddyf
tanlyd i'w cadw allan.
Gwnaeth ddillad o groen
i Adda ac Efa.
O ble cafodd
Duw'r
crwyn?

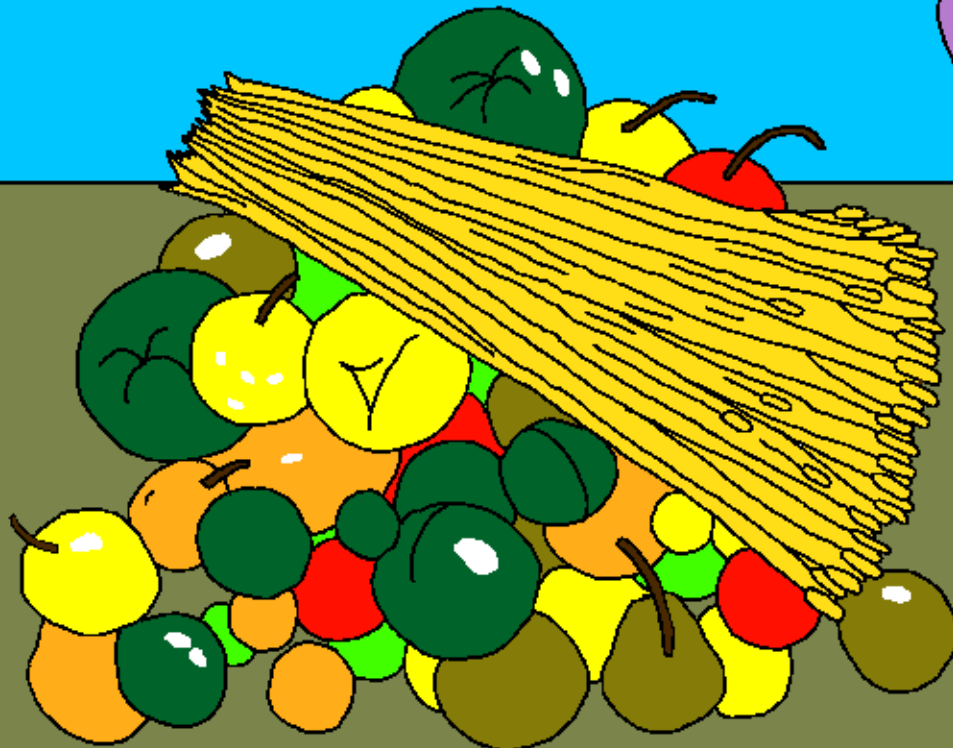
Mewn amser, cafodd Adda ac Efa blant. Roedd eu mab cyntaf, Cain, yn arddwr. Bugail oedd yr ail fab, Abel.

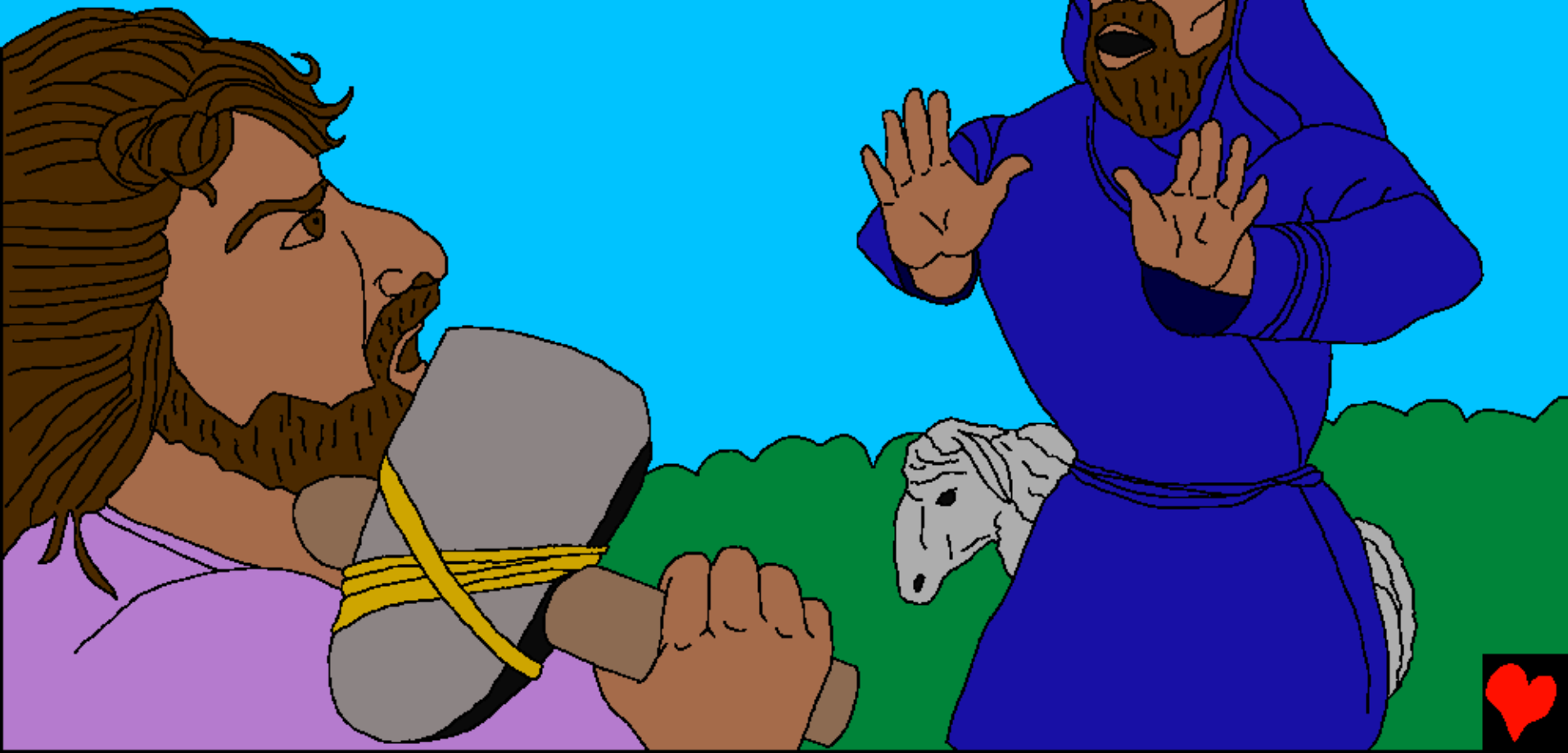
Un diwrnod rhoddodd Cain lysiau yn anrheg i Dduw.
Rhai o'i ddefaid gorau oedd anrheg Abel i Dduw.
Roedd anrheg Abel yn plesio Duw.

Doedd anrheg Cain ddim yn plesio Duw. Aeth Cain yn flin iawn. Ond dywedodd Duw, "Os wnei di'r hyn sy'n iawn, fe gei di dy dderbyn."

Daliodd Cain ati i
deimlo'n flin. Ychydig
yn ddiweddarach
ymosododd ar Abel
mewn cae - a'i ladd!

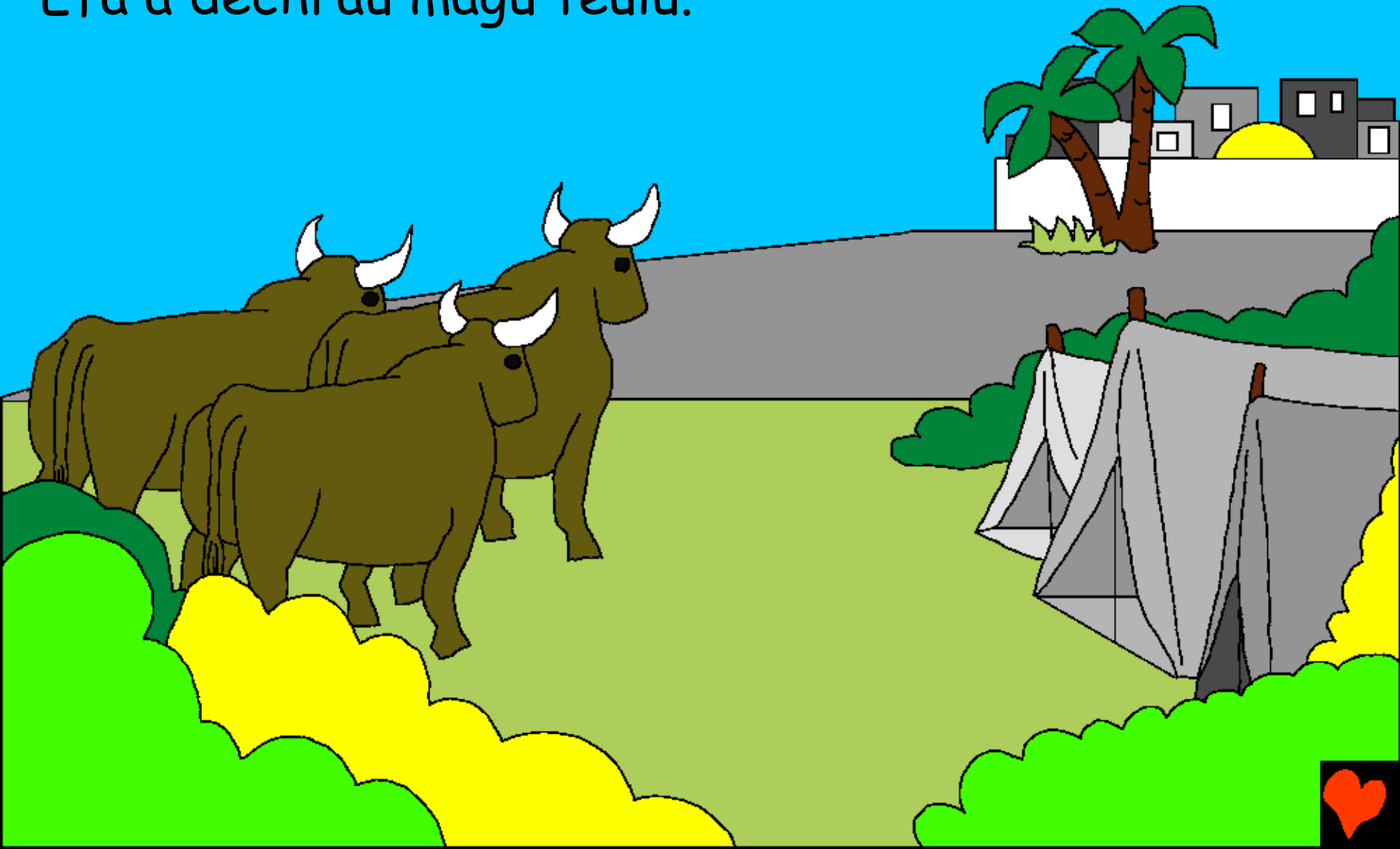

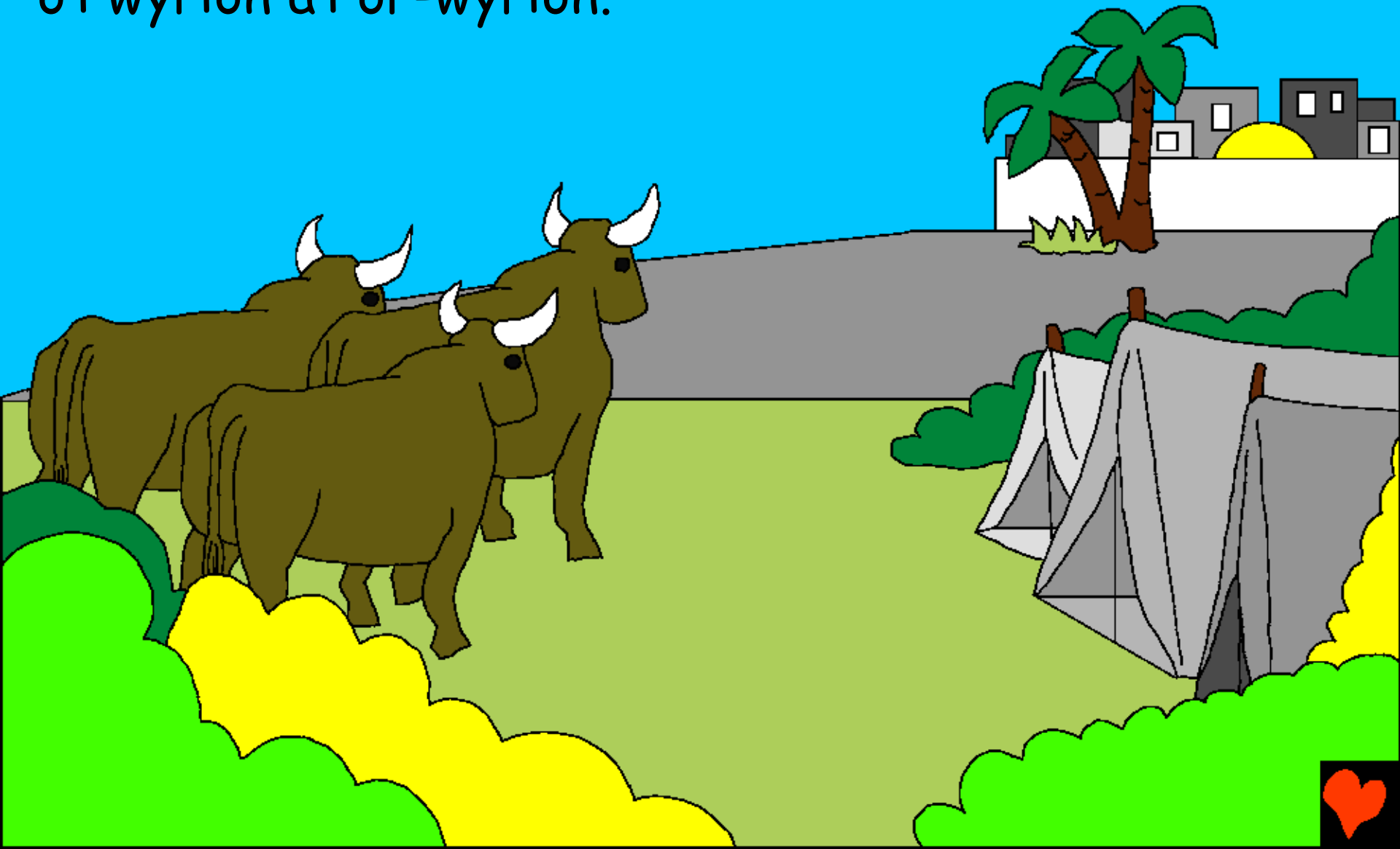
Siaradodd Duw gyda Cain. "Ble mae dy frawd, Abel?" Dywedodd Cain gelwydd wrth ateb "Wn i ddim". "Ydw i'n gyfrifol am fy mrawd?" Collodd Cain ei fferm fel cosb, a gwnaeth Duw iddo grwydro o le i le o hynny mlaen.

Collodd Cain ei gyfeillgarwch gyda
Duw. Priododd ferch i Adda ac
Efa a dechrau magu teulu.

Cyn hir, roedd y ddinas a
adeiladodd Cain yn llawn
o'i wyrion a'i or-wyrion.

Yn y cyfamser, tyfodd teulu Adda ac Efa yn gyflym. Bryd hynny roedd pobl yn byw yn lot hirach na heddiw.

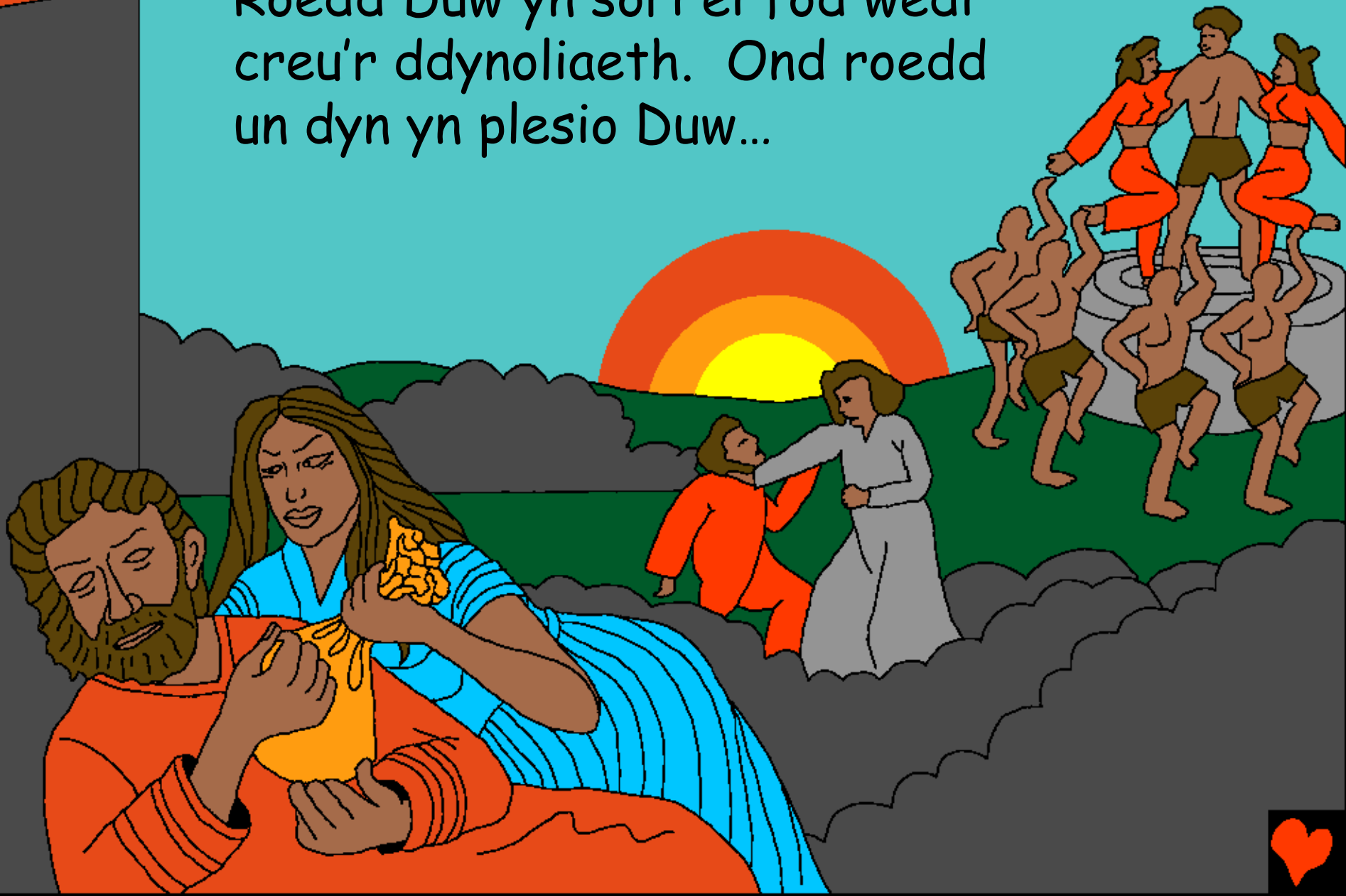
Pan gafodd ei mab Seth ei eni, dywedodd Efa, "Mae Duw wedi rhoi Seth i mi yn lle Abel." Roedd Seth yn ddyn duwiol. Cafodd fyw nes ei fod yn 912 oed ac roedd ganddo lawer o blant.

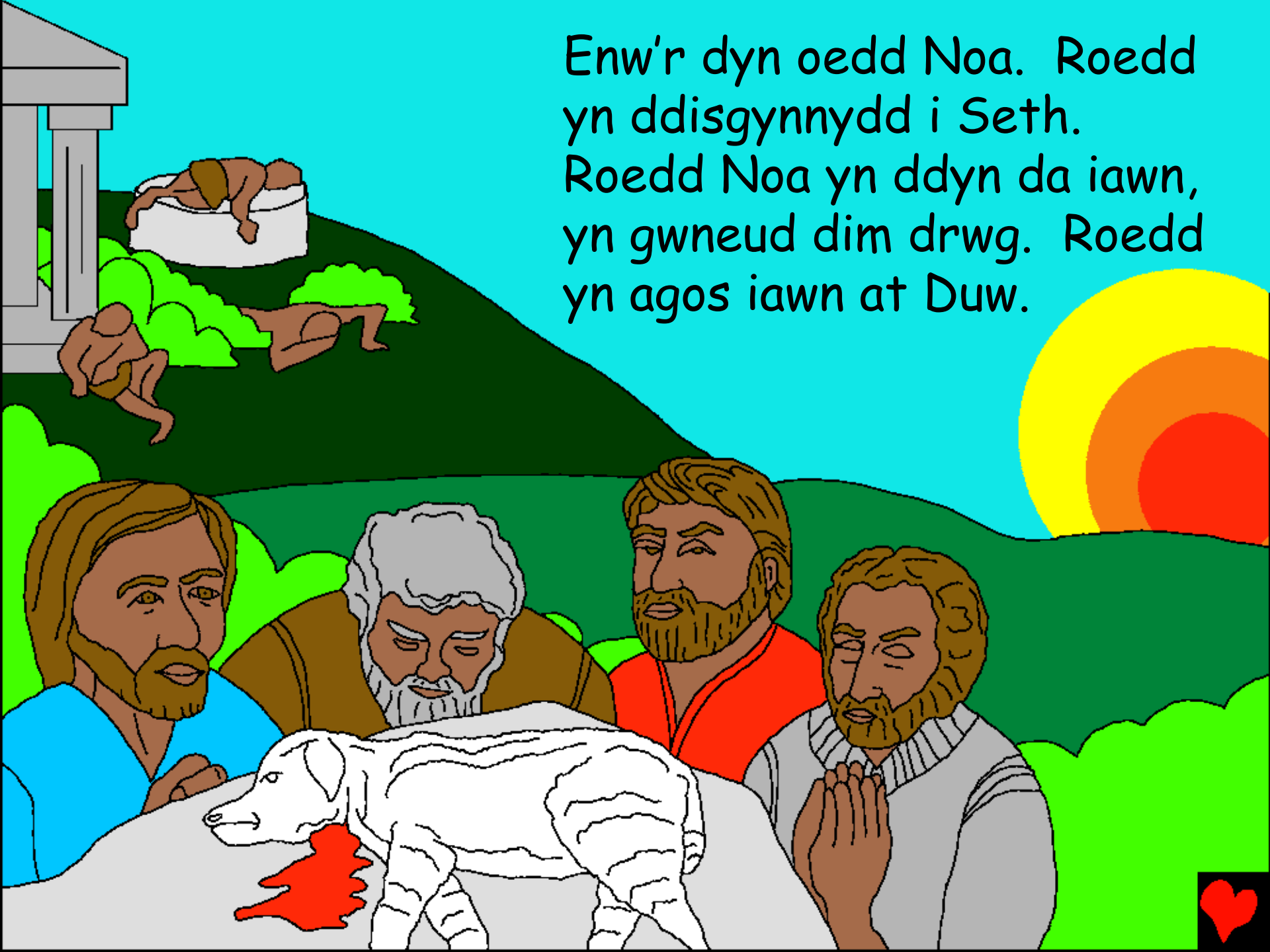
Aeth pobl y byd yn fwy a mwy
drwg wrth i un genhedlaeth
ddilyn y llall. Yn y diwedd,
penderfynodd Duw gael
gwarded â'r bobl...

...a'r holl greaduriaid a'r adar.
Roedd Duw yn sori ei fod wedi
creu'r ddynoliaeth. Ond roedd
un dyn yn plesio Duw...

Enw'r dyn oedd Noa. Roedd
yn ddisgynnydd i Seth.
Roedd Noa yn ddyn da iawn,
yn gwneud dim drwg. Roedd
yn agos iawn at Duw.

Dysgodd hefyd i'w dri mab
ufuddhau i Dduw. Roedd Duw
yn bwriadu defnyddio Noa
mewn ffordd arbennig,
ond rhyfedd iawn!

Tristwch yn dod i'r byd
Stori o Air Duw, y Beibl
sydd i'w gweld yn
Genesis 3-6

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."
Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

